Kiitos rikkaasta kesästä

Kirjoittanut Saara Rönkä

Aurinko, Jumalan renki,
jätti vitkalleen etelän.
Käskyn antoi Taivaan taatto
mennä Pohjolan perille
runsain viemisten keralla.

Linnut siipensä sukivat,
pukeutuivat parhaimpiinsa.
kaikki huolsi soittimensa
karstat kielistä karisti.
Sykki rinnat riemukkaasti
matkakuume kun kohosi,
suvi Suomen mieleen muistui.

Aurinko, Jumalan renki,
eipä malttanut makailla,
univuoteella virua.
Päästi järvet jään ikeestä,
maasta roudan pois sulatti.
Lämmitti viluisen metsän,
herumaan sai puiden mahlat.
Pellot pehmeiksi herätti,
nosti maasta vahvan viljan.

Antoi kaikki tuomisensa:
marjat mättäille sirotti,
varisteli varvikkoihin.
Tuhlasi tuhannet sienet,
herkut sammalten sekahan.

Eipä kuulla kirstun pohja,
vielä riittää luonnon lahjat.
Leveät on Luojan laarit,
aitat täynnä antimia
meidän kaikkien hyväksi.